

ρὰς ὀπώρας καὶ τοῦ Κοινοπολιτεία-
καὺ Ἐπιμελητηρίου Ἐλέγχου Ἐξα-
γωγῶν Ξηρῶν Ὀπωρῶν.

Πράγματι, ἡ ἔλλειψις μιᾶς συντονι-
σμένης καὶ ὀργανωμένης ἐμπορίας
προεκάλεσεν, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐμφάνι-
σιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς σταφιδοκαλ-
λιεργείας (ἔτος 1893) μίαν τρομερὰν
οἰκονομικὴν κρίσιν. Ὑπὸ τὸ ἀνεξέ-
λεγκτον καθεστῶς ἐνὸς ὀξυτάτου συ-
ναγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν ἐμπόρων, εἰς
τούς ὁποίους οἱ παραγωγοὶ παρέδι-

δον τὸ προϊόν των μὲ ἀνοικτὴν τι-
μὴν, αἱ τιμαὶ κατρεκύλησαν εἰς κατα-
στροφικὰ ἐπίπεδα. Πλείστοι τῶν πα-
ραγωγῶν, χρεωκοπήσαντες, ἐγκατέ-
λειψαν τὴν σταφιδοκαλλιέργειαν, ὅσοι
ὅμως παρέμειναν, ἀμέσως ἀντελήφθη-
σαν ὅτι θὰ ὤφειλον νὰ συνεργασθῶσι
στενῶς μεταξύ των, εἰς μίαν κοινὴν
πώλησιν τοῦ προϊόντος των. Πρὸς
τοῦτο, κατ' ἀρχὰς ὀργανώθησαν εἰς
συνεταιρισμούς.

Ἀνάπτυξις καὶ ἐξέλιξις τοῦ συστήματος Ὀργανώσεως ἀγορᾶς

Εὐθύς μὲ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ συ-
στήματος σταθερότητος τῆς ἀγορᾶς,
ἡ σταφιδοκαλλιέργεια ἤρξατο ἀνα-
πτυσσομένη ἀλματωδῶς, ὥστε, μετὰ
παρέλευσιν ὀλίγων ἐτῶν οἱ μεμονω-
μένοι συνεταιρισμοὶ συνέπηξαν μίαν
κεντρικὴν Ὀργάνωσιν (Α. Δ. Φ. Α.).

Ὁ ἴδρυθεις Ὀργανισμὸς ἦτο καὶ
εἶναι μίᾳ ἐθελοντικῇ Ἐνωσίσι τῶν καλ-
λιεργητῶν, τῶν συσκευαστῶν καὶ
πρακτῶρων πωλήσεως, ἔχει δὲ ὡς
σκοπὸν τὴν διασφάλισιν καὶ προκο-
πὴν τῆς Σταφιδοκαλλιεργείας. Ὁ Ὀρ-
γανισμὸς οὗτος ἐλέγχεται ἀπολύτως
ὑπὸ τῶν παραγωγῶν μέσῳ τοῦ
Διοικ. Συμβουλίου του, ὅπερ ἐκλέγε-
ται ὑπὸ τῶν ἰδίων.

Ὀλίγον μετὰ τὴν ἴδρυσίν του καὶ
μὲ τὴν βοήθειαν ἐνὸς δασμοῦ, ἐπιβλη-
θέντος ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων εἰς Αὐ-
στραλίαν ξηρῶν ὀπωρῶν, ὁ Ὀργανι-
σμὸς ἠδυνήθη νὰ ἐλέγξῃ τὸ ἐμπόριον
τῶν ξηρῶν ὀπωρῶν, ὀρίζων τὰς τι-
μὰς πωλήσεως τούτων καὶ τὰς διαθε-
σίμους πρὸς ἐμπορίαν εἰς τὰς διαφό-
ρους ἀγορὰς ποσότητος. Ἀπηγο-
ρεύθη εἰς τὰ μέλη τοῦ Ὀργανισμοῦ
νὰ πωλοῦν ἢ παραδίδουν μὲ ἀνοι-
κτὴν τιμὴν τὸ προϊόν των εἰς οἰονδή-
ποτε, πλὴν εἰς ὅσους ἐκείνους εἶχεν ἀ-
ναγκασίσει ὡς πράκτορας πωλήσεως
καὶ οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀναλάβει τὴν ὑ-
ποχρέωσιν νὰ τηροῦν τὰς συνθήκας

καὶ τοὺς ὅρους πωλήσεως, τοὺς ὁ-
ποίους ὁ Ὀργανισμὸς ἤθελε καθορίζει.

Οὕτω ὀργανωθείσης τῆς παραγω-
γῆς, ἐξηκολούθησεν αὕτη ἀναπτυσ-
σομένη, ὥστε τὸ ἔτος 1911, ἦτο 20
ἔτη μετὰ τὴν ἐμφάνισιν εἰς τὴν ἀγο-
ρὰν τῶν πρώτων ξηρῶν ὀπωρῶν, ἡ
παραγωγή των νὰ ἔχη ὑπερβῆ τοὺς
9.000 τόνους, ποσότης ἀρκετὴ διὰ
τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῆς αὐ-
στραλιανῆς ἀγορᾶς.

Ἐκτοτε, ἡ προσοχὴ ἐστράφη πρὸς
τὰς ἀγορὰς τοῦ ἔξωτερικοῦ, πρὸς
διάθεσιν τῶν κατ' ἔτος αὐξανόμενων
πλεονασμάτων τῆς παραγωγῆς. Αἱ
τιμαὶ τῆς ἐξαγομένης σταφίδος ἦσαν
πάντοτε μικρότεραι τῶν τιμῶν τῆς ἐ-
σωτερικῆς ἀγορᾶς καταναλώσεως, δι'
ὃ καὶ ὁ Ὀργανισμὸς καθώρισεν διὰ τὰ
μέλη του παραγωγούς ποσοστὰ ἐπὶ
τῆς παραγωγῆς των, ἅτινα θὰ ὤφει-
λον νὰ διατίθενται εἰς τὸ ἔξωτερικόν,
ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἀποφυγῆς τοῦ
συναγωνισμοῦ ἐν τῷ ἔσωτερικῷ καὶ
τὴν ἐντεῦθεν κάμψιν τῶν τιμῶν εἰς ἐ-
πίπεδα ζημιογόνου. Ἡδὴ ὅμως, μὲ
τὴν δημιουργίαν νέων φυτειῶν καὶ
τὴν ὑπαρξιν παραγωγῶν τινῶν ἐκτὸς
τῆς Ὀργανώσεως, ἔλαβον χώραν κα-
ταστρατηγήσεις τῶν θεθεισῶν ὑπὸ
τοῦ Ὀργανισμοῦ Ξηρῶν Ὀπωρῶν
ἀρχῶν. Οἱ παραγωγοὶ οὗτοι περιώ-
ρισαν τὰς πωλήσεις των ἀποκλειστι-